

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DI એસ.સી.LAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૦૭૧/૧૯૯૬

વિથ

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૦૭૩/૧૯૯૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી રવિ આર. ત્રિપાઠી

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી સોનિયા ગોકાણી

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	

૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	
૫	શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે?	

=====

ગુજરાત રાજ્ય – અપીલકર્તા

વિરુદ્ધ

મામદ જુસુબ – સામાવાળા

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં.૧ તરફે સુશ્રી ચેતના શાહ, એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

સામાવાળા(ઓ) નં.૧ તરફે એચસીએલએસ કમિટી

સામાવાળા(ઓ) નં.૧ તરફે શ્રી પ્રતિક બી બારોટ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી રવિ આર. ત્રિપાઠી

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી સોનિયા ગોકાણી

તારીખ: ૨૪/૦૪/૨૦૧૫

સીએવી સામાન્ય ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ સુશ્રી સોનિયા ગોકાણી)

૧. અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ની કલમ ૩૭૮ (૧) અને (૩) (ત્યારબાદ 'સંહિતા' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) હેઠળ ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૦૭૧/૧૯૯૬ દાખલ કરવામાં આવી છે, જે ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬ના ચુકાદા અને નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશની વિરુદ્ધમાં છે, જે સેશન્સ કેસ નં.૫/૧૯૯૫ માં રાજકોટ જિલ્લાના ગોંડાલના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે પસાર કર્યો હતો, જ્યાં સુધી વિદ્વાન ન્યાયાધીશે ઉપરોક્ત ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ની કલમ ૪૮૮ (એ) હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાના આરોપમાંથી મુક્ત કર્યો હતો.

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૦૭૩/૧૯૯૬ ને પણ અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા સંહિતાની કલમ ૩૭૭ હેઠળ ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬ના રોજ સેશન્સ કેસ નં.૫/૧૯૯૫ માં રાજકોટ જિલ્લાના ગોંડાલ ખાતેના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા આપવામાં આવેલી સજામાં વધારો કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવી છે.

૨. હાલની અપીલ દાખલ કરવા તરફ દોરી જતી ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ સામાવાળાઓના મૂળ આરોપી નં.૧ અને ૨ પર આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો અને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭,૪૮૮ (એ), ૫૦૪ સાથે ૧૧૪

હેઠળ સજા પામેલા ગુનાઓ માટે કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એવો છે કે સામાવાળા નંબર ૧ તેની પત્ની, ફરિયાદી ઝરીના સાથે વૈવાહિક વિવાદને કારણે, જ્યારે તે જોડિયા બાળકોથી ગર્ભવતી હતી, ત્યારે ઉગ્ર બોલાચાલી થઈ હતી, જેના પરિણામે સામાવાળા નંબર ૧ તેની પત્નીને છરીથી મારતો હતો; અને મૂળ આરોપી નંબર ૨ સામાવાળા નંબર ૧ ને ઉશ્કેરતો હતો અને ફરિયાદીને ગાળો પણ આપતો હતો.

૨.૨ યોગ્ય તપાસને કારણે આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું અને કેસને સેશન્સ કોર્ટમાં સોંપવામાં આવ્યો, જ્યાં કોર્ટે ૨૧ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૫ના રોજ ઉપરોક્ત આરોપોના બંને આરોપીઓને દોષિત ઠેરવ્યા હતા.

૨.૩ જ્યારે આરોપીએ આરોપ માટે દોષિત ન હોવાનું કબૂલ્યું, ત્યારે ફરિયાદી પક્ષે તમામ ૧૯ સાક્ષીઓની તપાસ કરવાનું પસંદ કર્યું અને બંને આરોપીઓના વધુ નિવેદનો પણ નોંધ્યા અને હરીફ પક્ષો દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોના આધારે, ચુકાદો અને આદેશ ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬ ના રોજ આપવામાં આવ્યો, જેના પરિણામે આરોપી નંબર ૨ નિર્દોષ જાહેર થયો અને સામાવાળા નંબર ૧ ને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો, જેના માટે તેને બે વર્ષની સખત કેદ અને રૂ.૫૦૦ દંડની સજા ફટકારવામાં આવી છે, અને દંડની ચુકવણી કરવામાં નિષ્ફળતા, વધુ એક મહિના માટે સખત કેદની સજા.તે રેકૉર્ડમાંથી બહાર આવે છે કે સામાવાળા નંબર

૧ પહેલેથી જ સમયગાળા/૧ વર્ષ ૧૧ મહિના ૧૨ દિવસની સજા ભોગવી ચૂક્યો છે.

૨.૪ આવા ચુકાદા અને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮ (એ) હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે આરોપીઓને નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશ અને કલમ ૩૦૭ હેઠળ માત્ર બે વર્ષ માટે સજાપાત્ર ગુના માટે સામાવાળા નંબર ૧ ને સજા આપવાના આદેશથી વ્યથિત, આ અપીલને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું છે.

૩. અમે વિસ્તૃત રીતે સાંભળ્યું છે સુશ્રી ચેતના શાહ, વિદ્વાન વધારાના સરકારી વકીલ અને શ્રી પ્રતીક બારોટ, સામાવાળાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ, જેમને ઉચ્ચ અદાલતની કાનૂની સેવાઓ સમિતિ દ્વારા સામાવાળાઓ વતી હાજર રહેવા માટે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા છે.

૪. સુશ્રી ચેતના શાહ, વિદ્વાન વધારાના સરકારી વકીલે, અમારી સમક્ષ ઉત્સાહપૂર્વક વિનંતી કરી છે કે માત્ર ફરિયાદી જ નહીં, પરંતુ તેના નજીકના સંબંધીઓ જેમ કે પિતા, બહેને પણ ફરિયાદી પક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે.તે માત્ર એટલુંજ સાબિત થતું નથી કે સામાવાળા આરોપીએ તેની પત્ની સાથે ઝઘડો કરીને અને તેણીને નિર્વાહની રકમ આપવાનો ઇનકાર કરીને તેના પર ફૂરતા ચાલુ રાખી હતી, પરંતુ આવા વિવાદને કારણે પત્ની પણ વૈવાહિક ઘર છોડવા તરફ દોરી ગઈ હતી.તેણીએ વધુમાં વિનંતી કરી કે પરિવારની સગવડ સાથે, તેણીએ સાથે રહેવાનું શરૂ કર્યું અને તે જોડિયા

બાળકોની કલ્પના કરી રહી છે.તે દુર્ભાગ્યપૂર્ણ દિવસે, તેના પરિવારના સભ્યો તેમના વૈવાહિક સંબંધોનો સૌહાર્દપૂર્ણ ઉકેલ લાવવા માટે એકઠા થયા હતા.તે તબક્કે, ફરિયાદી પત્ની દ્વારા ગુજરાન ચલાવવા માટે રૂ.૨૫/- દિવસની માંગથી ગુસ્સે થયેલા પતિએ ફરિયાદી પત્નીના શરીરના મહત્વપૂર્ણ ભાગ પર છરીના ઘા માર્યા અને તેણે તેના પર કુલ પાંચ વાર કર્યા.તેણીએ વધુમાં વિનંતી કરી કે આશ્ચર્યજનક રીતે, પતિ અને પત્ની બંને અલગ રહેતા હતા.માત્ર મૂળ આરોપી નંબર ૨ ના ઉશ્કેરણી હેઠળ, તે પત્નીને અપૂરતું ભોજન આપતો હતો, પરંતુ તે પીડિતાને ગાળો પણ આપતો હતો, તેને માર પણ મારતો હતો અને ફરિયાદીને તેની પુત્રી અને જોડિયા બાળકો સાથે તેના ગર્ભાશયમાં ધકેલી દેતો હતો અને આમ, તેણીએ ઘણું સહન કર્યું હતું.ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૮૮ (એ) માં ભોગવિલાસની જરૂર છે અને વધુમાં, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ હેઠળ બે વર્ષની સજા નિરાશાજનક રીતે ઓછી છે.તેથી તેમણે રાજ્ય દ્વારા પસંદ કરવામાં આવેલી બંને અપીલને મંજૂરી આપવા અને તે મુજબ આદેશ પસાર કરવા વિનંતી કરી હતી.

૫. સામાવાળા આરોપી વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ બારોટએ આ અદાલતને વિનંતી કરી હતી કે ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવાના આદેશ સામે કોઈ અપીલ કરવામાં ન આવે, પરંતુ એકવાર કોર્ટ રાજ્યની અપીલ સ્વીકારે અને ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવાઓની તપાસ કરે, તે પછી આરોપી દોષિત ઠેરવવાના પાસાને પડકારવા માટે ખુલ્લા રહેશે.તેમણે વિનંતી કરી કે ઘટનાના

પાંચ વર્ષ પહેલાં ફરિયાદીના સામાવાળા નંબર ૧ સાથે લગ્ન થયા હતા.એક વર્ષની અંદર, આ લગ્નમાંથી પુત્રી અફસાનાનો જન્મ થયો હતો.પક્ષકારો વચ્ચે વિવાદ હોવા છતાં, તેઓ સાથે રહેવા લાગ્યા.તેમણે વિનંતી કરી કે તે ગુસ્સામાં હતું, સામાવાળા નંબર ૧ દ્વારા આપું કૃત્ય કરવામાં આવ્યું છે અને પત્નીને મારી નાખવાનો કોઈ ઈરાદો નહોતો.તેમણે વધુમાં વિનંતી કરી હતી કે અદાલતે ઈજાઓની પ્રકૃતિ, આરોપી દ્વારા રાખવામાં આવેલ હથિયાર વગેરે અંગે વિચારણા કરવાની જરૂર છે. જ્યારે પાંચમાંથી ત્રણ ઈજાઓ પ્રકૃતિમાં સરળ હોય અને જ્યારે વ્યવહારીક રીતે સમગ્ર સજા પસાર થઈ હોય, ત્યારે કોર્ટ લગભગ ૧૮ વર્ષના સમયગાળા પછી આવી સજામાં દખલ ન કરી શકે.તેમણે ૧૯૭૪માં નોંધાયેલા ઈન રે બાલન અને બીજા ૮૫૭ના કેસમાં અને એ.આઈ.આર. ૨૦૧૪ એસ.સી. ૨૫૫૩માં નોંધાયેલા પ્રીતમ ચૌહાણ વિરુદ્ધ રાજ્ય (NCT દિલ્હીની સરકાર) ના કેસમાં અન્ય નિર્ણય પર પણ આધાર રાખ્યો છે.

૬. આ રીતે બંને પક્ષોને સાંભળ્યા પછી અને ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલા સમગ્ર પુરાવાને ધ્યાનમાં લીધા પછી, શરૂઆતમાં એ નોંધવું જોઈએ કે કોઈ પણ અપીલને પ્રાધાન્ય આપીને ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવાના આદેશને કોઈ પડકાર નથી.અમે શ્રી બારોટની રજૂઆત સાથે સંમત છીએ કે એકવાર કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈ હેઠળ રાજ્ય દ્વારા પસંદ કરવામાં આવેલી અપીલ અને વૃદ્ધિ વિચારણા હેઠળ હોય તે પછી સામાવાળા દોષિત માટે આવા નિર્ણયને પડકારવા માટે તે ખુલ્લું છે.

૭. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ ફરિયાદીની જુબાની પર વિચાર કરવો મહત્વપૂર્ણ રહેશે, જે એક ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષી છે અને તેણીને તેના પરિવારના સભ્યો એટલે કે ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ થી ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬ ના પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે.

૮. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨, ફરિયાદી ઝરીના મમદભાઈ, જેની આંક ૨૪ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તેણે તેના જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે ઉપરોક્ત ઘટનાના પાંચ વર્ષ પહેલાં, તેના લગ્ન સામાવાળા નંબર ૧ સાથે થયા હતા.તેની બહેન પડોશમાં રહેતી હતી અને તેના સાસુ-સસરા તેના વૈવાહિક ઘરથી ૧૦૦ ફૂટ દૂર રહેતા હતા.ફરિયાદીની પુત્રી અફસાનાનો જન્મ સામાવાળા નંબર ૧ સાથે કથિત લગ્નજીવનમાંથી થયો હતો.દીકરીના જન્મ પછી ફરિયાદીને લેવા કોઈ ગયું ન હતું.તેના કાકા કસામભાઈના કહેવા પર સમાધાન થયાના એક વર્ષ પછી, ફરિયાદીએ તેના પતિ સાથે રસૂલપુરામાં રહેવાનું શરૂ કર્યું.વિવાદનો મુખ્ય મુદ્દો એ હકીકતને કારણે હતો કે પતિ ઘર ચલાવવાનો ખર્ચ આપતો ન હતો.તે તેને રૂ.૧૨/- દિવસ આપી રહ્યો હતો અને તે ઘર ચલાવવા માટે અપૂરતો હતો અને તે વિવાદનું કારણ હતું.જ્યારે પણ તે ઘરના ખર્ચ માટે પૈસાની માંગણી કરતી ત્યારે સામાવાળા નંબર ૧ દ્વારા તેને માર મારવામાં આવતો હતો.૧૭ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૪ના રોજ પણ જ્યારે તેણીએ ઘરગથ્થુ ખર્ચની માંગ કરી ત્યારે તેના પતિએ છરીને તેના પેટ પર ત્રણ વાર કર્યા, એક ક્લિશિર પર અને એક ગાલ પર.ઘટના સમયે તેમની બહેન હમીદા, આમદભાઈ અને સાયરાબેન હાજર હતા, જેમણે

તેમને બચાવી લીધા હતા.તે સમયે તેના ભાઈ, પિતા અને માતા પણ હાજર હતા.તેણીને તેના ભાઈ અને માતાપિતા દ્વારા ધોરાજી દવાખાનામાં લઈ જવામાં આવી હતી.ત્યારબાદ તેણીને જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવી હતી, જ્યાં તેણીની ૧૫ દિવસ સુધી સારવાર કરવામાં આવી હતી.તેણીની ફરિયાદ પોલીસે નોંધી હતી.ગુનાના દ્રશ્યનો પંચનામા દોરવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળા આરોપી અને ફરિયાદી દ્વારા પહેરવામાં આવતા કપડાનો પંચનામા પણ દોરવામાં આવ્યો હતો.તેણીએ સામાવાળા દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતા મુદ્દામલ લેખ 'છરી' ની પણ ઓળખ કરી હતી.જ્યારે આ ઘટના બની ત્યારે તેણીના ગર્ભાશયમાં જોડિયા બાળકો હતા અને ત્યારબાદ તેણીએ આ જોડિયા બાળકોને જન્મ આપ્યો હતો.તેનો પતિ એક પરિવહન કંપનીમાં મજૂર તરીકે કામ કરતો હતો અને તેને કોઈ વ્યસન નહોતું.તેણીના પતિની દલીલ હતી કે જો તે રૂ.૧૨/તો રૂ.૧૫/- દિવસ કમાય છે, તો તેણે તેના માતાપિતાને પણ ટકાવી રાખવા પડશે અને તેણીને રૂ.૨૫/- દિવસ આપવો તેના માટે મુશ્કેલ હતું.જે લોકો વિવાદમાં સંડોવાયેલા હતા અને તેમની સાથે સમાધાન કરાવ્યું હતું તેમણે એ પણ સુનિશ્ચિત કર્યું હતું કે એકવાર તે તેના વૈવાહિક ઘરમાં જશે, તેના પતિની જે કમાણી હશે તે જ તેને આપવામાં આવશે.તે અગાઉની રાત્રે તેના માતાપિતા પાસેથી તેના વૈવાહિક ઘરે આવી હતી અને સામાવાળાએ તે દિવસે તેને રૂ.૧૨/on આપ્યો હતો, જે તેણીએ લેવાની ના પાડી હતી અને જ્યારે પતિ સાંજે પાછો ફર્યો ત્યારે તેણીએ પોતાને રાત્રિભોજનથી દૂર રાખી હતી.રાત્રે

૦૯૦૦થી ૦૯૩૦ની વચ્ચે ઘરના ખર્ચને લઈને ઉગ્ર બોલાચાલી થઈ હતી.ફરિયાદીએ રૂ.૨૫/- દિવસની માંગ કરી અને તેણે પોતાની અસમર્થતા દર્શાવી અને તે બંને ગુસ્સે થઈ ગયા અને ગુસ્સામાં, સામાવાળાએ નં.૧ convict છરી વડે હુમલો કર્યો.અવાજ સાંભળીને તેની બહેનો અને સાળો સ્થળ પર દોડી આવ્યા હતા અને તેનો પતિ છરી છોડીને ભાગી ગયો હતો.પ્રથમ માહિતી અહેવાલ, પ્રદર્શન ૪૧,૧૮ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૪ના રોજ ૦૦૩૦ વાગ્યે પોલીસને આપવામાં આવ્યો હતો, જે તેણીના જુબાનીમાં દર્શાવેલ તેણીના નિવેદનને સંપૂર્ણપણે સમર્થન આપે છે.

૯. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ જ, હમીદા ઈબ્રાહિમભાઈ, જે ફરિયાદીની બહેન છે, તેની આંક ૨૬ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે.તેણીના જણાવ્યા અનુસાર, પ્રથમ ડિલિવરી સમયે, ફરિયાદી ઝરીના લગભગ પાંચ મહિના સુધી તેના માતાપિતા સાથે રહી હતી અને ત્યારબાદ, સામાવાળા આરોપી સાથે સમાધાન કર્યા પછી, તેણીને તેના વૈવાહિક ઘરે પાછા લઈ જવામાં આવી હતી.આ સાક્ષીના જણાવ્યા અનુસાર, ઘટનાની તારીખે ઝરીના પર છરી વડે છ વાર કરવામાં આવ્યા હતા.તેના માતા-પિતા પણ બાબુશા મમદશા ફકીરના ઘરે બેઠા હતા.તેઓ બધા સમાધાન કરવાના હેતુથી ત્યાં ભેગા થયા હતા.તેણી એ વાત સાથે પણ સંમત થઈ હતી કે તેણીની બહેન ઘરના ખર્ચ માટે રૂ.૨૫/- દિવસની રકમ માંગતી હતી અને સામાવાળા દોષિત આવી માંગને પહોંચી વળવામાં અસમર્થ હતો.ચર્ચા લગભગ અડધો કલાક સુધી ચાલી અને ત્યારબાદ, જ્યારે આ સાક્ષી ચા

બનાવવા માટે તેના ઘરે ગઈ, ત્યારે ઝરીના તેની પાછળ ગઈ.ત્યારબાદ, આ સાક્ષીએ ઝરીનાનો અવાજ સાંભળ્યો અને જોયું કે ઝરીના લોહીથી લથપથ હતી અને નીચે પડી ગઈ હતી.તે તેની બહેન પાસે દોડી ગઈ અને તેનો પતિ પણ ત્યાં હતો અને ત્યારબાદ તેને હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવી હતી.

૧૦. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૫, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ જના પતિ આમદભાઈ હુસૈનભાઈ, જેમની આંક ૨૭ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તેમણે પણ જ્યાં સુધી ઘટનાઓના ઘટનાક્રમની વાત છે ત્યાં સુધી લાઈન પર પોતાનું નિવેદન આપ્યું છે.ફરિયાદી ઝરીનાના સસરાના ઘરે, તેઓ બધા ફરિયાદી અને સામાવાળા દોષિત વચ્ચેના વૈવાહિક વિવાદોનું સૌહાર્દપૂર્ણ સમાધાન લાવવા માટે એકઠા થયા હતા.જ્યારે ફરિયાદી અને તેની બહેન પી. ડબલ્યુ. જ હમીદાબેન બંને દરેક માટે આ તૈયાર કરવા માટે તેમના નિવાસસ્થાન તરફ રવાના થયા, ત્યારે સામાવાળાએ તેમનો પીછો કર્યો અને ઝરીનાને છરી મારી હતી.આ સાક્ષી અનુસાર, સામાવાળાએ ઝરીનાના પેટ પર છરીથી ત્રણ વાર કર્યા હતા અને તેના ચહેરા પર છરીથી ત્રણ વાર કર્યા હતા.હોબાળો મચાવવામાં આવ્યો હતો, જેના કારણે તે તેના સસરા અને સાસુ સાથે સ્થળ પર પહોંચ્યો હતો અને તે દરમિયાન સામાવાળા આરોપી સ્થળ પરથી ભાગી ગયો હતો.ફરિયાદીને ધોરાજી દવાખાના અને બાદમાં જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવી હતી.આ સાક્ષીના કોસ સેક્સામિનેશનમાં, કંઈ ખાસ બહાર આવ્યું નથી, સિવાય કે તેઓ બધા જુસબ

ઈસ્માઈલના ઘરે ભેગા થયા હતા અને ફરિયાદી લોહીથી ભીની જમીન પર પડી ગઈ હતી અને સામાવાળા સ્થળ પરથી ભાગી ગયો હતો.

૧૧. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, ઈબ્રાહિમ ઈસ્માઈલ, જેની આંક ૨૮ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તે ફરિયાદી ઝરીનાનો પિતા છે.તેમના જણાવ્યા અનુસાર, ફરિયાદીના લગ્નના પાંચ વર્ષ પછી આ ઘટના બની હતી.તેમને એક દીકરી હતી અને આ ઘટના પછી તેમણે જોડિયા બાળકોને જન્મ આપ્યો હતો.તેણીની પ્રથમ ડિલિવરી સમયે એક છોકરીના જન્મને કારણે, સાસુ-સસરા ક્યારેય તેણીને સ્વીકારવા નહોતા આવ્યા.કાકા શ્રી હસંભાઈના કહેવા પર થયેલા સમાધાનને કારણે, ફરિયાદી તેના વૈવાહિક ઘરે પરત ફરી હતી.જો કે સામાવાળા પતિએ ઘરગથ્થુ ખર્ચ માટે રૂ.૨૫/- દિવસની રકમ આપવાની ખાતરી આપી હતી, પરંતુ તે તેનું પાલન કરતો ન હતો અને તેથી, તેમની વચ્ચે વિવાદો ઉભા થયા હતા.જ્યારે આ ઘટના બની ત્યારે તે બધા બાબુશા ફકીરના ઘરે બેઠા હતા.બૂમો પાડવાને કારણે, તેઓ બધા સ્થળ પર દોડી ગયા અને ફરિયાદી ઝરીનાને ઘાયલ અવસ્થામાં જોઈ.તેઓ ફરિયાદી ઝરીનાને પહેલા ધોરાજી હોસ્પિટલમાં અને પછી જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા હતા.આ તે સમય હતો જ્યારે ફરિયાદી ઝરીના અને તેની બહેન હમીદા ચા બનાવવા ગયા હતા.સામાવાળા દોષિત સ્થળ પરથી ભાગી ગયો હતો.આ સાક્ષીના જણાવ્યા અનુસાર, જ્યારે ઘટના બની ત્યારે પૂરતો પ્રકાશ હતો.

૧૨. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, ડૉ. ઉષાબેન ગિરીશકુમાર ત્રિવેદી, જેની આંક ૨૯ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તે તબીબી અધિકારી તરીકે સેવા આપી રહ્યા હતા જ્યારે ફરિયાદી ઝરીનાને ૧૭ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૪ના રોજ રાત્રે ૦૯૪૦ વાગ્યે હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવી હતી.છરી વડે માર મારવાનો ઇતિહાસ હતો.ફરિયાદીને થયેલી ઇજાઓ વિગતવાર સમજાવવામાં આવી છે.ચારેયને ઇજાઓ પહોંચી હતી.તેણી સંમત થઈ હતી કે મુદ્દામલ છરી પીડિત ફરિયાદીની વ્યક્તિને ઇજા પહોંચાડવામાં સક્ષમ હતી.જો ઇજા નંબર ૧ ની સમયસર સારવાર ન કરવામાં આવી હોત તો જટિલતાઓ સર્જાઈ હોત, જેના કારણે તેણીનું મૃત્યુ થયું હોત.ફરિયાદીની સારવાર કરીને પ્રમાણપત્ર જારી કરવામાં આવે છે, જે પ્રદર્શન ૩૦ પર છે.તેના કોસસેક્સેમિનેશનમાં, આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે ઇજાઓને જોતા, એવું જણાય છે કે હથિયારની ધારની એક બાજુ તીક્ષ્ણ હતી અને બીજી બાજુ બુઠી હતી.તેણીએ વધુમાં સ્વીકાર્યું છે કે ઇજા નં.૨,૩ અને ૪ સરળ ઇજાઓ હતી.ગર્ભ ૧૨ થી ૧૪ અઠવાડિયાનો હતો.ઇજા નંબર ૨ તીક્ષ્ણ કટીંગ હથિયાર સાથે હતી અને ઇજા નંબર ૫ સખત અને બોથડ પદાર્થ સાથે હતી.તેણી સંમત થઈ હતી કે એક બાજુની તમામ ઇજાઓ નં.૧ થી ૪ તીક્ષ્ણ ધાર સાથે હતી અને બીજી બાજુ ભોળી ધાર સાથે હતી.એક્સપ્લોરેટરી લેપ્રોટોમી સર્જરીની જરૂર હોવાથી તેણીને જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં પણ મોકલવામાં આવી હતી.તેણીએ એ પણ સ્વીકાર્યું કે તીક્ષ્ણ કટીંગ હથિયારથી ઇજા થવાની પણ સંભાવના છે.આ મૌખિક સંસ્કરણને સમર્થન આપે છે.એ વાત પર પણ ભાર

મૂકવામાં આવે છે કે નાભિ ઉપરની ઈજા નંબર ૧ સમગ્ર પેટની દિવાલને આવરી લે છે જ્યાંથી ઓમેન્ટમ બહાર આવ્યું હતું, જો સમયસર સારવાર ન કરવામાં આવી હોત, તો તેણીનું મૃત્યુ થઈ શક્યું હોત.૨૯ નવેમ્બર, ૧૯૯૪ના રોજ આપેલા ઈજાના પ્રમાણપત્રમાં આ તમામ ઈજાઓ દર્શાવવામાં આવી હતી.

૧૩. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ૮, ડૉ. અર્જુન ગોરાભાઈ રાઠોડ, જેની આંક ૩૧ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તે જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં તબીબી અધિકારી તરીકે કામ કરતા હતા, જ્યારે ફરિયાદી ઝરીનાને ધોરાજીની રેફરલ હોસ્પિટલમાંથી મોકલવામાં આવી હતી.આ સાક્ષીએ એ પણ જુબાની આપી છે કે ૧૮ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૪ના રોજ ફરિયાદી પર લેપરટોમી કરવામાં આવી હતી.તે અનિવાર્યપણે એ જાણવા માટે હતું કે આંતરિક ભાગને અસર થઈ છે કે કેમ.તેમણે એમ પણ કહ્યું છે કે જો ફરિયાદીની સમયસર સારવાર ન કરવામાં આવી હોત, તો તે તેણીના મૃત્યુ તરફ દોરી ગયું હોત.તેના નાના આંતરડાને પણ નુકસાન થયું હતું.

૧૪. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ૧૯, ડૉ. કિરીટ અંબાલાલ મીઠાવાલા, જેની આંક ૫૬ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તે જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં સિવિલ સર્જન હતા, જેમણે મધ્યરાત્રિ ૧૨૧૫ વાગ્યે ફરિયાદી પર લેપરટોમી કરી હતી. તેમણે જણાવ્યું છે કે છરીના પ્રહારોને કારણે, નાના આંતરડામાં ૫ મીટર જેટલું છિદ્ર હતું. તેમની સારવાર ૨૭ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૪ સુધી ચાલુ રહી હતી.તેમણે એમ પણ અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે જો ૧૨ કલાકની અંદર તેણીની સારવાર ન થવી જોઈતી હોત તો તેણીનું મૃત્યુ થયું હોત.શસ્ત્રક્રિયા દરમિયાન કોઈ ચેપ જોવા

મળ્યો ન હતો.આ ડૉક્ટરને નાના આંતરડા પર ૫ મી. મી. છિદ્રો ન હોવા અંગે ઘણું કહેવામાં આવ્યું છે અને તેઓ સંમત થયા હતા કે આવી નોંધ લેવી જરૂરી હત.જો કે, ત્રણેય તબીબી અધિકારીઓનું સામૂહિક નિવેદન તીક્ષ્ણ હથિયારને કારણે થયેલી ઈજા અને ખાસ કરીને તપાસ અધિકારીના જણાવ્યા અનુસાર છરી જે સામાવાળાના કહેવા પર મળી આવી હતી તેની ગંભીરતાને સૂચવે છે.

૧૫. પંચ સાક્ષી કે જેની હાજરીમાં પીડિતાના કપડાં એકત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા અથવા પંચ એટલે કે ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧ અને ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨ ના પુરાવા, જેમની હાજરીમાં ગુનાના પંચનામાનું દ્રશ્ય દોરવામાં આવ્યું હતું, તેની પણ ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી નથી.

૧૬. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, નીતિનકુમાર ધીરજલાલ, ડિસ્કવરી પંચનામાના પંચ, જેમની હાજરીમાં દોષિતના કહેવા પર છરી મળી આવી છે, તેમણે ફરિયાદી પક્ષના નિવેદનને સમર્થન આપવાનું પસંદ કર્યું નથી.આ તમામ દસ્તાવેજો ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૮, મફતિંસહ પુંજાજી તપાસ અધિકારીની જુબાની દ્વારા સાબિત થયા છે.

૧૭. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૭, રઝાક ગફરભાઈ, જેની આંક ૪૭ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તે દોષિતના કપડાંની વસૂલાતનો પંચનામા છે, જે પોલીસ દ્વારા જમ કરવામાં આવ્યા છે.તેમના જણાવ્યા અનુસાર, પોલીસ દ્વારા પંચનામા દોર્યા બાદ તેમણે અને અન્ય પંચોએ સહી કરી છે.પી. ડબલ્યુ. ૧૮, મફતિંસહ

પુંજાજી, પોલીસ સબ-ઇન્સ્પેક્ટર, ધોરાજી પોલીસ સ્ટેશને લોહીથી રંગાયેલા નમૂનાઓ અને ગુનાના સ્થળેથી નમૂના એકત્રિત કરીને ગુનાના પંચનામાના દ્રશ્યને રેકૉર્ડ કરતા આવા પ્રથમ માહિતી અહેવાલની તપાસ કરી હતી. પંચોની હાજરીમાં યોગ્ય પંચનામા કરીને દોષિતના કપડાં પણ જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષી દ્વારા તમામ પંચનામાઓ સાબિત થયા છે. તેમણે નમૂનાઓ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં પણ મોકલ્યા હતા, જેમાં આરોપી અને પીડિતોના કપડાં તેમજ ગુનાના સ્થળેથી એકત્રિત કરવામાં આવેલા નમૂનાઓનો પણ સમાવેશ થતો હતો. ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીના અહેવાલમાં દર્શાવેલ પાર્સલ નંબર ૧ માં સાડી, બ્લાઉઝ અને પેટીકોટ હતા. આ બધામાં માનવ મૂળનું રક્ત જૂથ "ઓ" હતું. સામાવાળા દોષિતનો શર્ટ અને પેન્ટ પાર્સલ નંબર ૪ માં હતા, જેમાં માનવ મૂળનું રક્ત જૂથ "ઓ" પણ હતું. ગુનાના સ્થળેથી એકત્રિત કરવામાં આવેલી માટીમાં માનવ મૂળનું રક્ત જૂથ "ઓ" પણ હતું. શારીરિક તપાસ સૂચવે છે કે સાડી પર અને બ્લાઉઝ પર પણ કટ માર્ક નંબર ૧, ૨, ૩ અને ૮ છરીથી શક્ય હોઈ શકે છે, જ્યારે કટ માર્ક નંબર ૪, ૫, ૬, ૭, ૯ અને ૧૦ છરીથી શક્ય ન હતા.

૧૮. જુનાગઢ પોલીસ સ્ટેશનના પી. ડબલ્યુ. ૧૫, રામજીભાઈ જીવાભાઈ પોલીસ સબ-ઇન્સ્પેક્ટર, જેમની આંક ૪૦ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તેમણે તેમના જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે જ્યારે તેમને જુનાગઢના પોલીસ સ્ટેશન અધિકારી પાસેથી ચઢી મળી ત્યારે તેઓ સરકારી હોસ્પિટલ, જુનાગઢ ગયા હતા,

જ્યાં ફરિયાદી ઝરીના દ્વારા આપવામાં આવેલ પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધવામાં આવ્યો હતો, જેમાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭, ૪૮૮ (એ), ૫૦૪ અને ૧૧૪ની જોગવાઈઓ સામેલ છે.ત્યારબાદ તેણે તેને "ઝીરો" નંબર આપીને ધોરાજી પોલીસ સ્ટેશનમાં મોકલી દીધો હતો.તેમણે પ્રથમ માહિતી અહેવાલ પર ફરિયાદીના ડાબા હાથના અંગૂઠાની છાપ પણ લીધી હતી.

૧૯. ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૬, હસમુખરે વૃજલાલ મહેતા પોલીસ હેડ કોન્સ્ટેબલ, જેની આંક ૪૩ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી છે, તેણે જણાવ્યું છે કે તે ૧૭ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૪ ના રોજ ધોરાજી સિટી પોલીસ સ્ટેશનના પ્રભારી તરીકે પીએસઓ તરીકે ફરજ બજાવી રહ્યો હતો, જ્યારે તેને પોલીસ હેડ કોન્સ્ટેબલ શ્રી રામજીભાઈ શમતભાઈ દ્વારા દસ્તાવેજો મળ્યા હતા અને તેથી તેણે મામદ જુસબ અને જુસબ ઈસ્માઈલ બંને સામે નં.૬/૧૯૯૪ ધરાવતી સ્ટેશન ડાયરીમાં પ્રવેશ કર્યા પછી પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધ્યો હતો.

૨૦. સામાવાળા દોષિતનું વધુ નિવેદન જો જોવામાં આવે તો, સામાવાળા દોષિતએ તેને પૂછવામાં આવેલા તમામ પ્રશ્નોને નકારી કાઢ્યા છે અને પ્રશ્નમાં પણ કંઈપણ સમજાવ્યું નથી જ્યાં તેને કંઈક વધુ સમજાવવાની જરૂર હતી.સમગ્ર પુરાવાનો સરવાળો ટ્રાયલ કોર્ટને એવું માનવા તરફ દોરી ગયો હતો કે સામાવાળા પતિ સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયા હતા.વૈવાહિક વિવાદ એ કારણ હતું જેના પરિણામે પત્નીએ તેના માતાપિતાના ઘરે જવાનું પસંદ કર્યું કારણ કે તે રૂ.૧૨/- દિવસની ઓછી રકમ સાથે

પરિવારનું ભરણપોષણ કરવામાં અસમર્થ હતી.તેણીએ રૂ.૨૫/- દિવસની રકમ બમણી કરવાનો આગ્રહ રાખ્યો.એ ભૂલવું ન જોઈએ કે અફસાનાદટર પહેલેથી જ આ લગ્નમાંથી જન્મેલી હતી, જેને આવકારવામાં આવી ન હતી અને તેથી, તેના જન્મ પછી, સાસરિયાઓએ તેને લેવા ન જવાનું પસંદ કર્યું હતું.બંને પરિવારોએ વિવાદનો સૌહાર્દપૂર્ણ અંત લાવવા માટે એકબીજા સાથે બેસવાનું પસંદ કર્યું.ત્યારબાદ, ફરિયાદીને તેના વૈવાહિક ઘરે પરત મોકલી દેવામાં આવી હતી અને સમસ્યા યથાવત્ રહી હતી જેના કારણે બંને પક્ષોને ફરી એકવાર સમાધાનની વ્યવસ્થા કરવાની જરૂર પડી હતી અને આવી મુલાકાત દરમિયાન, જ્યારે ફરિયાદી ઝરીના તેની બહેન હમીદા સાથે પરિવારના સભ્યો માટે આ બનાવવા ગઈ હતી, ત્યારે તેનો પતિ તેની પાછળ ગયો હતો અને તેણી ગર્ભાવસ્થાના અદ્યતન તબક્કામાં છે તે સારી રીતે જાણીને છરી વડે માર માર્યો હતો.પ્રથમ ઈજા ઓમેન્ટમ બહાર લાવવા માટે પૂરતી ગંભીર હતી.તે જુનાગઢ હોસ્પિટલમાં કરવામાં આવેલી સર્જિકલ હસ્તક્ષેપ હતી જે તેણીનો જીવ બચાવી શકી હતી.ઈજા નંબર ૧, જે ૧ સે. મી. છરીના ઘા હતી.બાજુની જમણી બાજુ અને ૧ સે. મી.નાભિની ઉપર ૨.૫ સે. મી. માપવામાં આવે છે.X ૦.૫ સે. મી.X ૦.૫ સે. મી., તે ગંભીર ઈજા હતી અને ડોક્ટરોના જણાવ્યા અનુસાર, તે પીડિતાનું મૃત્યુ તરફ દોરી શકે છે.પીડિતા તેમજ દોષિતના કપડાં, બંનેમાં માનવ મૂળના રક્ત જૂથ "ઓ" નું લોહી હતું, જે સંભવતઃ સૂચવે છે કે પીડિતાનું રક્ત જૂથ "ઓ" હતું અને તેણીને થયેલી ગંભીર ઈજાઓને કારણે, દોષિતના કપડાંમાં

પણ તેણીના લોહીની હાજરી હતી.વધુમાં, કારણ કે દોષિતની વ્યક્તિ પર કોઈ ઈજા મળી નથી કે તે કેસ નથી અને વધુમાં, અપીલકર્તા દોષિતની ધરપકડનો પંચનામા પણ આવી ઈજા સૂચવતો નથી.

૨૧. પીડિતાને જે નાજુક ભાગો પર ગંભીર ઈજાઓ થઈ હતી અને જ્યારે ફરિયાદી ઈજાગ્રસ્ત પીડિતા ગર્ભાવસ્થાના આગોતરા તબક્કામાં હતી ત્યારે આવી ઈજાઓ પહોંચાડવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા હથિયારને ધ્યાનમાં લેતા, તબીબી નિષ્ણાતોના અભિપ્રાય સાથે કે જો સમયસર તબીબી હસ્તક્ષેપ ઉપલબ્ધ ન હોય તો આવી ઈજાઓ મૃત્યુનું કારણ બની શકે છે, તે ચોક્કસપણે આ અદાલતને એવું માનવા તરફ દોરી જશે કે ટ્રાયલ કોર્ટે એવું માનવા માટે કોઈ ભૂલ કરી નથી કે ફરિયાદી પક્ષ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ હેઠળ આરોપ સાબિત કરવામાં સફળ રહ્યો છે.કલમ ૩૦૭ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાને આકર્ષવા માટે બે ઘટકો જરૂરી છે, એટલે કે મેન્સ રિયા અને એક્ટસ રીસ.હેતુ અથવા જ્ઞાન સાથે કરવામાં આવેલ કોઈપણ કાર્ય અને આવા સંજોગોમાં જો મૃત્યુ થાય છે, તો તે વ્યક્તિ હત્યાનો દોષી ગણાશે.

૨૨. જો આ જોગવાઈ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવે તો, સંબંધિત વ્યક્તિના હેતુના તારણો પર પહોંચવામાં ઈજાઓની પ્રકૃતિ નોંધપાત્ર મહત્વ ધરાવે છે.આવા હેતુને તમામ સંજોગોમાંથી એકત્રિત કરવાની જરૂર છે જે રેકૉર્ડ પર સાબિત થઈ શકે છે, જે વાસ્તવિક ઈજાઓની પ્રકૃતિ વિના પણ નક્કી કરી શકાય છે.આ જોગવાઈ આરોપીના વ્યક્તિના કૃત્ય અને તેના કૃત્યના પરિણામ વચ્ચે

પણ તફાવત કરે છે.વ્યક્તિને દોષિત ઠેરવવા માટે તે સાબિત કરવું જરૂરી નથી કે તેના કૃત્યનું પરિણામ હંમેશા મૃત્યુ તરફ દોરી જવા માટે સક્ષમ ઇજાઓ પહોંચાડવામાં આવ્યું છે.અદાલત દ્વારા અનિવાર્યપણે જે જોવાનું છે તે એ છે કે શું આ કાર્ય હેતુ અથવા જ્ઞાન સાથે કરવામાં આવ્યું હતું, જોગવાઈમાં નિર્દિષ્ટ સંજોગોમાં તેના પરિણામને ધ્યાનમાં લીધા વગર.તેથી ઉદ્દેશને અમલમાં મૂકવા માટે આવા સ્પષ્ટ કાર્ય સાથે હેતુ મેળવવો મહત્વપૂર્ણ છે.વાસ્તવમાં આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલી ઇજાએ પીડિતાના કોઈ પણ મહત્વપૂર્ણ અંગને ઇજા પહોંચાડી ન હતી તે માત્ર હકીકત ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ની જોગવાઈને દૂર કરવા માટે પૂરતી નથી.આ સ્થિતિને સર્વોચ્ચ અદાલતે વિઠ્ઠલ જાદવ વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના કેસમાં પ્રકાશિત કરી હતી, જેનો અહેવાલ (૨૦૦૪) Cr.L.J. ૧૭૮૬ (S. C.) માં આપવામાં આવ્યો હતો.ઉપરોક્ત ચર્ચા પરથી જે તારણ કાઢી શકાય છે તે એ છે કે કલમ ૩૦૭ હેઠળ આરોપ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદી પક્ષે એ સાબિત કરવાની જરૂર છે કે આરોપીએ એવું કૃત્ય કર્યું હતું જે ઇરાદાપૂર્વક અથવા કારણની જાણકારી સાથે અને એવા સંજોગોમાં કરવામાં આવ્યું હતું કે, જો તે તે કૃત્ય દ્વારા મૃત્યુનું કારણ બન્યું હોત, તો તે હત્યાનો દોષી ગણાશે.આ જોગવાઈને આકર્ષવા માટે, ઉદ્દેશ અથવા જ્ઞાન એ સૌથી આવશ્યક ભાગ છે, જે ઇજાની પ્રકૃતિ, શરીરનો તે ભાગ કે જેના પર ઇજા પહોંચાડવામાં આવે છે, ઇજાની પ્રકૃતિ અને હાજરી આપતા તમામ સંજોગોમાંથી એકત્રિત કરી શકાય છે.

૨૩. અહીં ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેમ, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ આકર્ષાય છે કે કેમ તે જાણવાના હેતુથી આ કાયદાકીય સિદ્ધાંતને લાગુ કરતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે આઈપીસીની કલમ ૩૦૭ના ઘટકોને વાજબી રીતે માન્ય રાખ્યા છે, જે વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયા છે, જ્યારે પક્ષકારો વાટાઘાટો કરી રહ્યા હતા તે સમયે અગાઉથી સગર્ભાવસ્થા ધરાવતી રક્ષણ વિનાની પત્નીને ઈજાઓ પહોંચાડવામાં આવી હતી અને આવી વાટાઘાટો દરમિયાન, જ્યારે તે તમામ સંબંધિત વ્યક્તિઓ માટે ચા તૈયાર કરવા જઈ રહી હતી, ત્યારે કોઈ વ્યક્તિ છરી સાથે તેના પોતાના પરિવાર સાથે વાટાઘાટોના સ્થળે પહોંચશે તેવી શક્યતા ખૂબ જ ઓછી છે.હકીકતમાં, તમામ સાક્ષીઓના જણાવ્યા અનુસાર, ખૂબ જ સૌહાર્દપૂર્ણ વાતાવરણમાં વાતચીત ચાલી રહી હતી અને તે તબક્કે, પાછળથી પીડિતાની ગુપ્ત રીતે નજીક જઈને અને પીડિતાના શરીરના અંગને ધ્યાનમાં રાખીને છરીથી મહત્વપૂર્ણ ભાગને ઈજા પહોંચાડવી, ચોક્કસપણે આઈપીસીની કલમ ૩૦૭ ના ઘટકોને આકર્ષિત કરશે, જે વાજબી શંકાની બહાર સ્થાપિત થાય છે.

૨૪. અમે નોંધ્યું છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓને બે વર્ષની સખત કેદની સજા અને રૂ.૫૦૦ નો દંડ અને દંડની ચુકવણી ન કરવામાં નિષ્ફળ રહેવા પર વધુ એક મહિનાની સખત કેદની સજા ફટકારી છે.સંબંધિત વકીલો પાસેથી જાણવા મળ્યું હતું કે સામાવાળા આરોપીએ પહેલેથી જ એક વર્ષ અને ૧૧ મહિનાની જેલની સજા ભોગવી છે અને બંને પક્ષો અલગ રહે છે અને બાળકો પીડિત સાથે છે, અને

અહીં ઉપર જણાવ્યા મુજબ, તેણે ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવા અને સજાના આદેશને પડકારવાનું પસંદ કર્યું નથી.રાજ્યની વૃદ્ધિની અપીલનો વિરોધ કરતી વખતે જ તમામ મુદ્દાઓ પર ચર્ચાની વિનંતી કરવામાં આવી છે અને તેથી જ વિગતવાર તારણોની જરૂર પડી છે.જ્યાં સુધી સામાવાળાના દોષિતના પિતાને નિર્દોષ જાહેર કરવાના ચુકાદા અને આદેશ સામે અપીલની વાત છે, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા યોગ્ય રીતે ઠરાવવામાં આવ્યું છે તેમ, સામાવાળાના સસરા દ્વારા ભજવવામાં આવેલી ભૂમિકાના રેકૉર્ડ પર કોઈ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, તેને યોગ્ય રીતે શંકાનો લાભ આપવામાં આવ્યો છે.સામાવાળા નં.૨ fatherinlaw ને નિર્દોષ જાહેર કરવાના ચુકાદા અને આદેશને ઉલટાવવા માટે કંઈપણ રજૂ કરી શકાયું ન હતું.

૨૫. સામાવાળાનો દોષ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયો હોવાથી, આપણે એ પણ ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે કે શું બે વર્ષની સજાનો સમયગાળો પૂરતો છે કે શું લાદવામાં આવેલી સજા સાબિત થયેલા અપરાધને અનુરૂપ નથી.

૨૬. જેમ કે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૦૭ જોગવાઈ કરે છે કે સજા, જે ૧૦ વર્ષ સુધી વિસ્તરી શકે છે અને દંડ પણ થઈ શકે છે, અને કોઈ પણ વ્યક્તિને કોઈ નુકસાન પહોંચાડવાની સ્થિતિમાં, ગુનેગારને આજીવન કેદ અથવા આવી સજા માટે જવાબદાર બનાવી શકાય છે.તે હકીકતથી અજાણ હશે કે ઈજા પીડિતાના મૃત્યુ તરફ દોરી ગઈ હોત, કારણ કે તે જોડિયા બાળકોને જન્મ આપવાના અગાઉના તબક્કામાં હતી.તે રેકૉર્ડમાંથી બહાર આવ્યું નથી કે શું માતાએ તેમના

માટે કોઈ તબીબી પરીક્ષણ કરાવ્યું હતું કે કેમ તે જાણવા માટે કે તેણીના ગર્ભાશયમાં જોડિયા બાળકો છે.જો કે, તે પુષ્કળ સ્પષ્ટ છે કે તેણી ગર્ભવતી હોવાનું ખૂબ જ સ્પષ્ટ હતું અને દરેકને ખબર હતી અને તેથી, જો આવું મૃત્યુ થયું હોત, તો તેનું પરિણામ માત્ર એક જ જીવન નહીં, પરંતુ ઓછામાં ઓછા ત્રણ જીવન થઈ શક્યું હોત અને સામાવાળાને ચોક્કસપણે હેતુ અને જ્ઞાન હતું કે આનાથી ત્રણ જીવનનો અંત આવ્યો હોત.અમે એ હકીકતથી પણ વાકેફ છીએ કે આવી ઘટના સમયે દંપતીને પહેલેથી જ એક બાળક હતું.આમ છતાં, જ્યારે તેણે આવી ફૂર રીતે વર્તવાનું પસંદ કર્યું છે અને તેની પોતાની પત્ની અને તેના ભાવિ બાળકોની સુરક્ષાની તેની કાનૂની અને નૈતિક ફરજની સંપૂર્ણ અવગણના કરીને તેના પર ગુનો કર્યો છે, ત્યારે બે વર્ષની સજા ચોક્કસપણે દોષ સાબિત કરવા માટે અપૂરતી છે.ઉપરોક્ત તથ્યો અને કેસના સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ હેઠળ સજા પામેલા ગુના માટે ઓછામાં ઓછી સાત વર્ષની સખત કેદની સજા લાદવી યોગ્ય રહેશે.

૨૭. ઉપરોક્ત કારણોસર, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮ (એ) હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાના આરોપમાંથી સામાવાળાઓને નિર્દોષ જાહેર કરવાના ચુકાદા અને આદેશ સામે અપીલકર્તા રાજ્ય દ્વારા રજૂ કરાયેલી ક્રિમિનલ અપીલને રદ કરવામાં આવે છે.

જ્યાં સુધી ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૦૭૩/૧૯૯૬ છે ત્યાં સુધી, સજા વધારવા માટેના ચુકાદા અને સજાના આદેશ સામે અપીલકર્તા દ્વારા પસંદ કરાયેલ

અપીલને અંશતઃ મંજૂરી આપવામાં આવે છે.વિવાદિત ચુકાદો અને દોષિત ઠેરવવાનો ક્રમ ચથાવત રહે છે.સેશન્સ કેસ નં.૫/૧૯૯૫ માં રાજકોટ જિલ્લાના ગોંડાલ ખાતેના વિદ્વત એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૬ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા સજાના વિવાદિત આદેશમાં સામાવાળા નં.૧પતિ પર માત્ર બે વર્ષની સખત કેદની સજા લાદવામાં આવી છે, જેમાં આથી ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે અને તે હદ સુધી વધારો કરવામાં આવ્યો છે કે સામાવાળા નં.૧પતિ હવે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે સાત વર્ષની સખત કેદ ભોગવશે.સામાવાળા નંબર ૧ ને સેટ ઓફનો લાભ આપવામાં આવશે.વિવાદિત ચુકાદો અને વ્યવસ્થાનો બાકીનો ભાગ ચથાવત રહે છે.

(રવિ આર. ત્રિપાઠી, ન્યાયમૂર્તિ)

(સોનિયા ગોકાણી, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DI એસ.સી.LAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.